

Ének Szent György vitézről

György vitéznek sok gyötrelmét
énekeljük győzedelmét.

Ment mennybe szépen,
eleven-épen.

Meghasgatták éles késsel,
kísértgették kísértéssel.

Allotta szépen,
eleven-épen.

Buzgó víz mélyébe dobták,
fejét víz alá nyomkodták.

Kibukkant szépen,
eleven-épen.

Szűz testét kerékre tették,
mulatságra megtörtették.

Lemászott szépen,
eleven-épen.

Taszították mély verembe,
tölgy deszkákkal temették be.

Felméne szépen,
eleven-épen.

Idéztették hivatalba,
hivatalnok-diadalra.

Ment haza szépen,
eleven-épen.

Egy szál ágyúhoz kötözték,
vitézségre kötelezték.

Feltámadt szépen,
eleven-épen.

Nyűgös asszonyt vett nyakába,
gyereket küldött világra.

Nevelte szépre,
eleven-épre.

Bort iddogált szombat este,
kis örömét megkereste.

Ünnepelt szépen,
eleven-épen.

Fizetését beosztotta,
vágyait csak halasztotta.

Megőszült szépen,
eleven-épen.

Üldögélt az SZTK-ban,
fütyörészgetett magában.

Megrokkant szépen,
eleven-épen.

Úgy baktatott a halálba,
nem volt neki glóriája.

Elaludt szépen,
eleven-épen.

Szent György, törékeny vitézünk,
benned bizunk, reád nézünk.

Biztass te szépen,
eleven-épen.